

ВЕДМЕДИЦЯ І КРОЛИК

ЗДОБИЧ БІГЦЕМ УТРАПИТЬ В СЛІЩЕ

НАПИСАВ ДЖУЛІАН ГОФ
НАМАЛЮВАВ ДЖИМ ФІЛД

З англійської переклала
Ангеліна Колодніцька

Київ
BOOKSHEP
2021

Для Сенді, назавжди.

Дж. Ф.

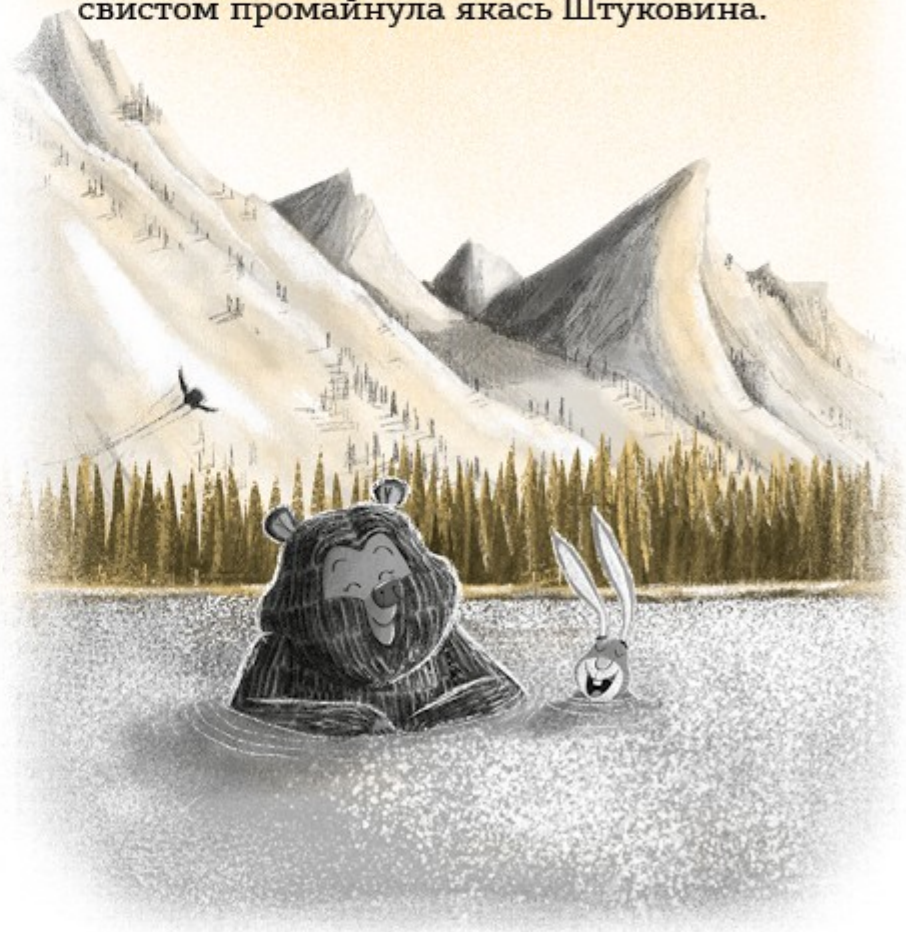
Присвячую моєму другові Нілу Фаррелу, з яким я познайомився під столом, коли ми були ще школярами. Який же дивовижний був день! (Він блискуче декламував етюди Монті Пайтона; я був зачарований.) А ще його чудовій матері Уні Фаррелл, яка прийняла мене і нагодувала, а ще дала ключ від їхнього будинку в Голвей (і дозволила пожити там кілька місяців) тоді, коли я був геть знедолений, коли мене із сусідньої долини прогнала сова-вбивця, яка відригує.

Дж. Г.

Одного літнього дня Ведмедиця і Кролик купалися в озері.

— Це, — почав було Кролик, — найліпший день у моєму житті.

Аж раптом над їхніми головами зі свистом промайнула якась Штуковина.

Штуковина, лементуючи, ударилася об
дерево і шубовснула у воду.

ХЛЮП!

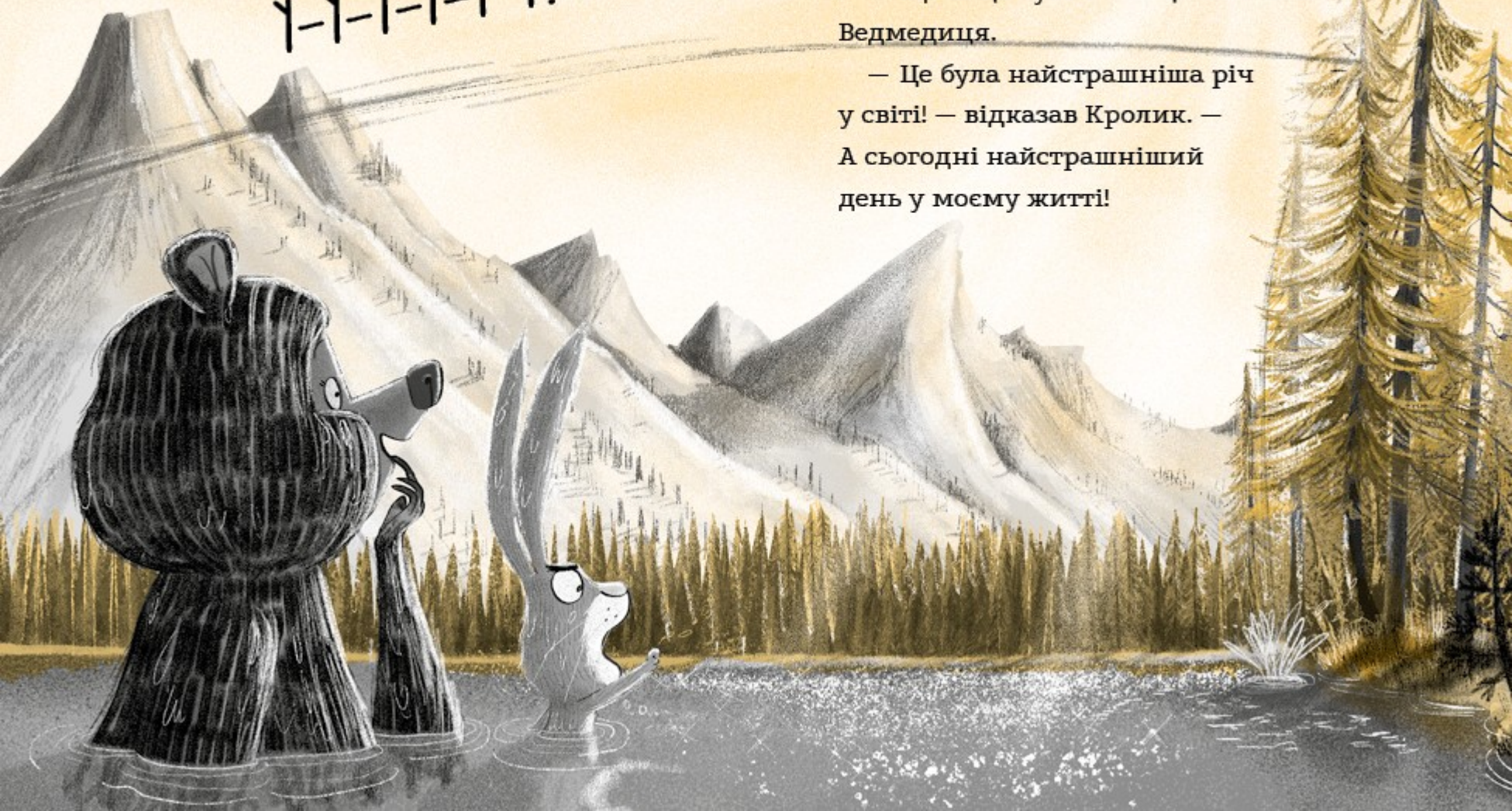
Ү-Ү-Ү-Ү-Ү-Ү!

— Овва, як цікаво! — вигукнула
Ведмедиця.

— Ой! Так страшно! — закричав Кролик.

— Що ж це було? — поцікавилася
Ведмедиця.

— Це була найстрашніша річ
у світі! — відказав Кролик. —
А сьогодні найстрашніший
день у моєму житті!

Штуковина з'явилася на поверхні води.
Кролик схопив Ведмедицю за голову
і притягнув до себе.

— Якби я міг... — промимрив Кролик, —
...використати твій писок... як драбину...

Кролик видерся
по писку Ведмедиці
й уместився в неї на
маківці. Так безпечніше!

— Дякую, — кинув
Кролик.

Ведмедиця витягла
з води мокру як хлющ
Штуковину.

— Ти знаєш, що це,
Кролику?

— Звісно, знаю! —
відказав той. — Це...

Кролик почухав потилицю.

— Це, ну...

Кролик почухав хвіст.

— Це, як його...

Та ж треба бодай щось сказати!

— Це квитанція за квартплату! Карантин!

Вологий пук!

— Що? — перепитала Ведмедиця.

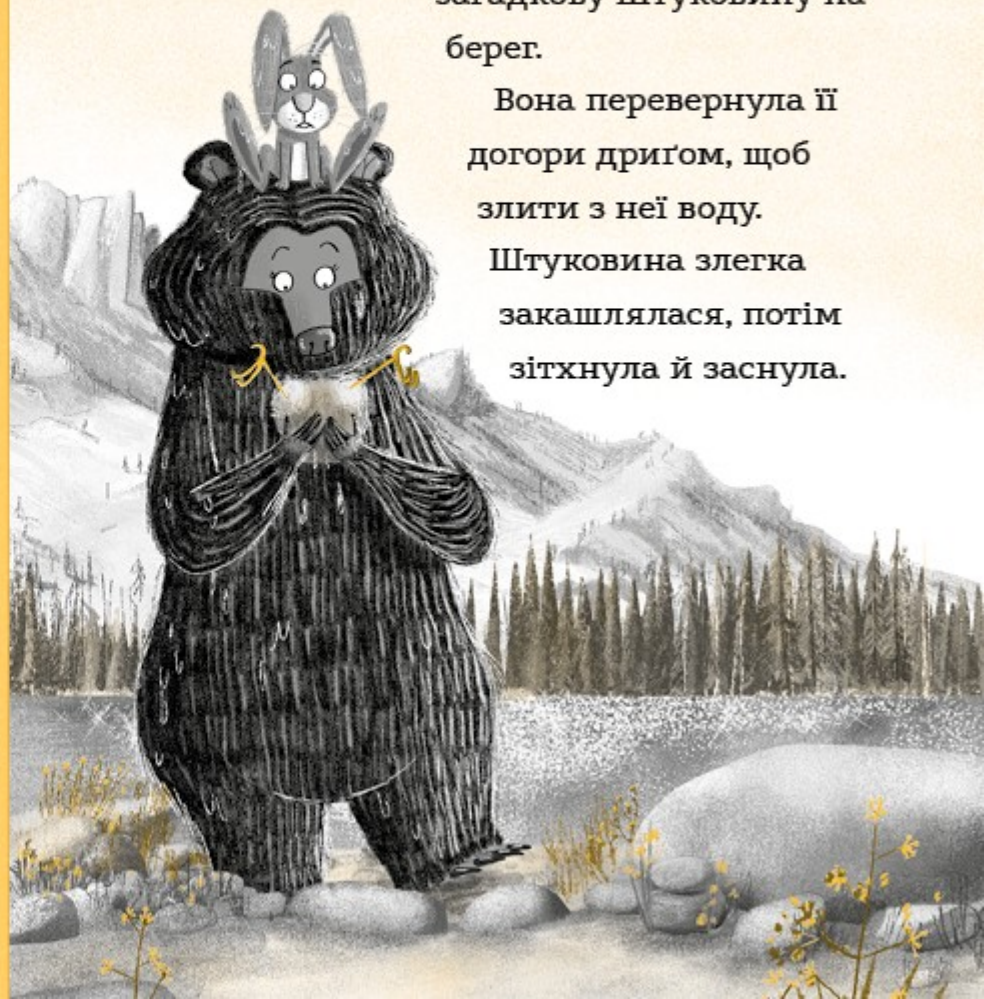

— Гаразд, не знаю я, що це, — урешті визнав Кролик. — Я просто перелічив найстрашніші слова, які лишень міг пригадати.

Ведмедиця винесла загадкову Штуковину на берег.

Вона перевернула її догори дригом, щоб злити з неї воду.

Штуковина злегка закашлялася, потім зітхнула й заснула.

— Штуковина з пір'ям, — оголосила
Ведмедиця. — Це пташка?

— Можливо, це котрась із сестер Дятла із
сусідньої долини, — припустив Кролик.

Ведмедиця перевернула Штуковину.

— Ой лишенько! — вигукнув Кролик. —
Вона так сильно гепнулась об дерево, що її
писок став плескатим!

— Віднесімо її до Дятла, — запропонувала
Ведмедиця.

